

(b) Mogu li postojati „neotklonjivi razlozi javnog reda ili javne sigurnosti“ u smislu članka 24. stavka 1. podstavka 1. Direktive 2004/83/EZ kada je osoba s priznatim statusom izbjeglice, između ostalog, prikupljanjem donacija i redovitim sudjelovanjem na skupovima bliskim PKK-u pružala potporu PKK-u, čak i kada nisu ispunjene pretpostavke za kršenje zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (*refoulement*) sukladno članku 33. stavku 2. Ženevske konvencije o statusu izbjeglica i time ni pretpostavke iz članka 21. stavka 2. Direktive 2004/83/EZ?

3. U slučaju negativnog odgovora na pitanje pod 1.a):

Je li prema pravu Unije dopušteno ukidanje odnosno prestanak dozvole boravka koja je izdana osobi s priznatim statusom izbjeglice (primjerice protjerivanjem prema nacionalnom pravu) samo kada su ispunjene pretpostavke iz članka 21. stavka 3. u vezi sa stavkom 2. Direktive 2004/83/EZ (odnosno istovjetne odredbe Direktive 2011/95/EU koja ju je zamijenila)?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/83/EZ Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrenih zaštite, SL L 304, str.12.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Gerechtshof Den Haag (Nizozemska) dana 22. srpnja 2013. — FNV Kunsten Informatie en Media protiv Staat der Nederlanden

(Predmet C-413/13)

(2013/C 325/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Den Haag

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: FNV Kunsten Informatie en Media

Tuženik: Staat der Nederlanden

Prethodna pitanja

1. Treba li pravila tržišnog natjecanja u pravu Unije tumačiti na način da se izvan područja primjene članka 101. UFEU-a nalazi odredba kolektivnog ugovora sklopljenog između udruženja poslodavaca i udruženja radnika kojom se određuje da samostalni djelatnici, koji na temelju ugovora o pružanju usluga obavljaju za poslodavca isti rad kao i radnici na koje se primjenjuje kolektivni ugovor, moraju primati određenu minimalnu naknadu, upravo zato što se ova odredba nalazi u kolektivnom ugovoru?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, nalazi li se navedena odredba izvan područja primjene članka 101.

UFEU-a ako ova odredba (također) ima za cilj poboljšanje uvjeta rada radnicima na koje se primjenjuje kolektivni ugovor i je li pri tom još bitno poboljšavaju li se time uvjeti rada neposredno ili tek posredno?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio el Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Španjolska) 23. srpnja 2013. — Mario Vital Pérez protiv Ayuntamiento de Oviedo

(Predmet C-416/13)

(2013/C 325/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Mario Vital Pérez

Tuženik: Ayuntamiento de Oviedo

Prethodno pitanje

Protive li se članak 2. stavak 2., članak 4. stavak 1. i članak 6. stavak 1. točka (c) Direktive Vijeća 2000/78/EZ ⁽¹⁾ o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja i članak 21. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima Europske unije ⁽²⁾, u mjeri u kojoj zabranjuju svaku diskriminaciju na temelju dobi, utvrđivanju dobne granice od 30 godina za pristup u službu lokalnog policijskog službenika u općinskom natječaju u kojem se izričito primjenjuje regionalni zakon države članice?

⁽¹⁾ (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

⁽²⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2013. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) — ÖBB Personenverkehr AG protiv Gotthard Starjakob

(Predmet C-417/13)

(2013/C 325/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke u glavnom postupku

Podnositelj revizije: ÖBB Personenverkehr AG

Protivnik revizije: Gotthard Starjakob

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 21. Povelje o temeljnim pravima u vezi s člankom 7. stavkom 1., člankom 16. i člankom 17. Direktive 2000/78/EZ (¹) tumačiti tako da

(a) radnik, za kojega je poslodavac na temelju zakonski propisanog uračunavanja minulog rada na temelju starosne diskriminacije utvrdio pogrešan referentni datum za napredovanje, u svakom slučaju ima pravo na isplatu razlike plaće na temelju nediskriminatornog referentnog datuma za napredovanje,

(b) ili tako da država članica, kroz nediskriminatorno uračunavanje minulog rada, može ukloniti starosnu diskriminaciju bez finansijske naknade (novim utvrđivanjem referentnog datuma za napredovanje uz istovremeno proglašenje razdoblja napredovanja), osobito ako to rješenje, koje nema utjecaja na plaću, treba održati likvidnost poslodavca, kao i izbjegći pretjerane troškove ponovnog obračuna?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku a):

Može li zakonodavac takvo nediskriminatorno uračunavanje minulog rada

(a) uvesti i retroaktivno (u ovom slučaju zakonom od 27.12.2011., BGBl I 2011/129, s retroaktivnim učinkom od 1.1.2004.) ili

(b) ono vrijedi tek od trenutka donošenja, odnosno objave novih propisa o uračunavanju i napredovanju?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku b):

Treba li članak 21. Povelje o temeljnim pravima u vezi s člankom 2. stavcima 1. i 2., kao i člankom 6. stavkom 1. Direktive 2000/78/EZ, tumačiti tako da

(a) zakonsko uređenje koje za razdoblja na početku karijere predviđa dulje razdoblje za napredovanje i tako otežava prelazak u sljedeći platni razred, predstavlja posrednu razliku u postupanju na temelju starosti,

(b) te u slučaju potvrdnog odgovora na to, da je takvo uređenje prikladno i nužno s obzirom na kratko radno iskustvo na početku karijere?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku b):

Treba li članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 1. u vezi s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2000/78/EZ tumačiti tako da je daljnje djelovanje starog uređenja na temelju starosne diskriminacije dopušteno odnosno opravданo samo radi toga da se radnika u njegovu korist zaštiti od nepovoljnijeg položaja u pogledu dohotka na temelju novog nediskriminatornog uređenja (klauzula o osiguranju plaće), radi očuvanja stečenih prava i zaštite legitimnih očekivanja?

5. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku b) i potvrdnog odgovora na pitanje 3. točku b):

(a) Može li zakonodavac radi utvrđivanja razdoblja minulog rada, koje se može uračunati, predvidjeti obvezu sudjelovanja (dužnost sudjelovanja) radnika i prelazak u novi sustav uračunavanja i napredovanja učiniti ovisnim o ispunjenju te obvezu?

(b) Može li se radnik koji ne sudjeluje u novom utvrđivanju referentnog datuma napredovanja prema novom nediskriminatornom sustavu uračunavanja i napredovanja, koje bi za njega bilo prihvatljivo, i stoga svjesno ne koristi nediskriminatorno uređenje i dobrotljivo ostaje u starom sustavu uračunavanja i napredovanja na temelju starosne diskriminacije, pozivati na starosnu diskriminaciju iz starog sustava, ili ostanak u starom diskriminatornom sustavu samo radi mogućnosti postavljanja novčanih zahtjeva predstavlja zlouporabu prava?

6. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku a) ili potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku b) ili pitanje 2. točku b):

Nalaže li načelo učinkovitosti u pravu Unije iz članka 47. stavka 1. Povelje o temeljnim pravima i članka 19. stavka 1. EU-a da rok zastare za zahtjeve utemeljene na pravu Unije ne počinje teći prije nedvojbenog razjašnjenja pravnog položaja objavom odgovarajuće odluke Suda Europske unije?

7. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku a) ili potvrdnog odgovora na pitanje 1. točku b) i pitanje 2. točku b):

Nalaže li načelo ekvivalentnosti u pravu Unije da se prekid zastare koji je predviđen u nacionalnom pravu za postavljanje zahtjeva prema novom sustavu uračunavanja i napredovanja (članak 53.a stavak 5. Bundesbahngesetz) proširi i na zahtjeve za razlike u plaći koje proizlaze iz starog sustava na temelju starosne diskriminacije?

(¹) Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 1., str. 69.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 24. srpnja 2013. — Art & Allposters International BV, druga stranka: Stichting Pictoright

(Predmet C-419/13)

(2013/C 325/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden